

kloge Embedsmænd, der sidder og forhører dem; der skal en betydelig Modstandskraft til hos den Mand for saaledes ganske roligt at se Guld og grønne Skove og Forgyldning for sine Øjne og ganske roligt blive ved at svare: Vi holder paa de 8 Timer. Det gør man ikke, uden der som Baggrund er en gennem Generationer oparbejdet og over hele Verden udbredt Anskuelse om, at den sociale Lovgivning maa og skal føre til Forkortelse af Arbejdstiden. Nu kan man jo sige — og det har den højtærede Indenrigsminister f. Eks. sagt —, at vi ønsker ikke at lovgive om Arbejdstid som saadan; men vi vil være med til ved hver enkelt Lov, hvor Lejligheden byder sig, at undersøge, om ikke Arbejdstiden af hygiejniske, kulturelle eller af andre Grunde kan forkortes. Det er et Standpunkt, som jeg ikke heller skal nægte, at jeg staar paa; men man kan efter min Mening ikke med Rette sige: Nu har et bestemt Sæt af Arbejdere i en Aarrække haft berettiget Krav paa en Lønforbedring, og naar den saa skal realiseres, skal de købe den ved at give Afkald paa et Krav, der for dem staar som næsten et livsgivende Krav i hele deres sociale Anskuelse. Det er en saadan Misagtning af Menneskers Følelsesliv i Behandlingen af deres økonomiske Fordel, at det ikke forekommer mig, at en Regering, udgaaet fra et Folketing med det Fysiognomi, som det danske Folketing har, burde kunne faa sig selv til at gøre det. Det forbavser mig ikke, tværtimod, jeg vidste det i Forvejen, at det ikke vilde lykkes at gøre Indtryk paa en Samling Embedsmænd af den gamle Skole for de jævne Folk, som mødte for Kommissionen; men den Gang jeg første Gang talte om denne Sag under Behandlingen af Lovforslaget om Arbejdstid, udtalte jeg den Forhaabning, at det maatte vise sig, at Ministre, der er udgaaede af dette Ting, vilde vise større Forstaaelse. Det er ikke blot mig personlig en Skuffelse, at jeg ligesom det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) staar her paa Talerstolen i Forvisning om at lide et personligt Nederlag. Det er mig ogsaa en Sorg at tænke paa de Mennesker, der ude paa Orlogsværftet skal købe en karrig Lønningforbedring med et bristet Haab,

der gaar deres hele Livsopfattelse saa nær, som dette gør; men jeg staar her nu alligevel i den Forvisning, at det Misgreb, her bliver gjort, ikke vil bevirke andet end den sunde og frugtbare Misfornøjelse . . . . . (Forsvarsministeren [Klaus Bernsen]: Tak for det!) . . . . . Den frugtbare Misfornøjelse, Hr. Kenseilspræsident og Forsvarsminister, som ubetinget og utvivlsomt, og inden der er gaaet ret længe, vil faa baade Regeringen og Flertallet i denne Sal til at gøre om igen, hvad der i Dag bliver gjort.

Forsvarsministeren (Klaus Bernsen):

Da jeg gerne saa vidt muligt vil bidrage mit til at økonomisere med det høje Tings Tid, haaber jeg, man ikke vil tage mig det ildt op, at jeg ikke dvæler ved de mange Ændringsforslag paa Krigs- og Marineministeriets Budget, hvorom der er opnaaet Enighed mellem det ærede Finansudvalg og Ministeren. Jeg vil derfor indskrænke mig til med nogle Bemærkninger at omtale de Ændringsforslag, hvorom en saadan Enighed ikke er opnaaet, og jeg skal da følge den Orden, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) fulgte.

Det første Ændringsforslag, hvorom der er Uenighed, er Ændringsforslag Nr. 189 om en aarlig Understøttelse paa 800 Kr. til Hr. Johannes Schrøder, der har den store Fortjeneste, at han i København for over 30 Aar siden slog ind paa en ny Vej til Fordel for Soldaterne, naar de aftjente deres Værnepligt, idet han er den første, der har fundet paa at stifte det, vi nu kalder et Soldaterhjem. Det Soldaterhjem, han stiftede paa Christianshavn, har han ledet i over en Menneskealder med stor Nidkærhed, Dygtighed og med Opofrelse af Tid, Penge og Kræfter, og i det Soldaterhjem er over 32,000 Soldater gaaede ind og ud og har haft deres Hjemsted i en Del af deres Fritid. Siden dette Soldaterhjem paa Christianshavn blev stiftet af Johannes Schrøder, er der oprettet en Række andre Soldaterhjem omkring i Landet; Foreningen „Dannevirke“ har nu for en stor Del taget denne Sag i sin Haand, ligesom Kristelig Forening for unge Mænd ogsaa har vist stor Interesse for Oprettelsen af Soldaterhjem, saaledes at der nu ikke